

На Т-а Асен Василев
Криво Тоден

ПРЕДГОВОР ОТ ПРЕВОДАЧА

Литературните произведения трябва да се превеждат във формата, в която са написани от самия техен автор. Това правило трябва да се следва неуклонно, защото всяко произведение се ражда в главата на своя създател в тая форма, която най-добре отговаря на мисълта му. А има известни форми, които отговарят и най-добре на характера на литературното произведение. Така лирическата лека поезия предпочита четиристъпния хорей, героическата драма — петостъпния или шестостъпния ямб, а епическата поезия — шестнадесетосричния или двадесетосричния ямбически или друг вид стих. Александринът — шестостъпния ямбически стих с цезура по средата, — с който си служат френските автори при пишене на героически и други драматически произведения, е една форма, която най-добре позволява да се изразяват противоположните мисли и чувства, които често вълнуват лицата в драмата и от които иде най-често самият драматически конфликт. Разделен на две полустишия, тоя стих позволява да се изразяват във вид на тези и антитези самите тия чувства и мисли. Тия тези и антитези добиват характера на сентенции и със своята ударност се набиват като с чук в ума на четците и зрителите, от където иде обстоятелството, че много френци знаят наизуст отделни стихове из съчиненията на Корней, Расин, Молиер, Хюго, Ростан и други френски писатели.

Ако искаме, значи, да се даде възможност и на българските четци и зрители да вкусат от хубостта на Корнейевия стих и някои по-хубави стихове да бъдат